

CONVENȚIE

ÎNTRE

GUVERNUL REPUBLICII MOLDOVA

ȘI

GUVERNUL ROMÂNIEI

**PENTRU EVITAREA DUBLEI IMPUNERI ȘI
PREVENIREA EVAZIUNII FISCALE CU PRIVIRE
LA IMPOZITELE PE VENIT ȘI PE CAPITAL**

Guvernul Republicii Moldova și Guvernul României

Dorind să promoveze și să întărească relațiile economice prin încheierea unei Convenții pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, au convenit după cum urmează:

Articolul 1 PERSOANE VIZATE

Prezenta Convenție se va aplica persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor State Contractante.

Articolul 2 IMPOZITE VIZATE

1. Prezenta Convenție se va aplica impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele fiecărui Stat Contractant sau autorităților sale locale ori al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Vor fi considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica prezenta Convenție, sunt:

a) În cazul Republicii Moldova:

- (I) impozitul pe beneficiul întreprinderilor;
- (II) impozitul pe venitul băncilor și societăților de asigurare;
- (III) impozitul pe veniturile persoanelor fizice;
- (IV) impozitul pe proprietățile imobiliare.

b) În cazul României:

- (I) impozitul pe veniturile realizate de persoanele fizice;
- (II) impozitul pe profiturile persoanelor juridice;
- (III) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;
- (IV) impozitul pe veniturile realizate din activități agricole;
- (V) impozitul pe dividende;
- (VI) impozitul pe proprietățile imobiliare.

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acestei Convenții, în plus, sau în locul impozitelor existente la care se face referire în paragraful 3. Autoritățile competente

ale Statelor Contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale.

Articolul 3 **DEFINIȚII GENERALE**

1. În sensul prezentei Convenții în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) expresiile “un Stat Contractant” și “celălalt Stat Contractant” înseamnă Republica Moldova sau România după cum cere contextul;

b) termenul “Republica Moldova” folosit în sens geografic înseamnă teritoriul Republicii Moldova asupra căruia își exercită suveranitatea în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional;

c) termenul “România” înseamnă România și folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra cărora România își exercită suveranitatea, drepturile suverane sau jurisdicția în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării pe fundul și subsolul acestor ape;

d) termenul “persoană” include o persoană fizică, o societate sau orice altă asociere de persoane legal constituită în fiecare din Statele Contractante;

e) termenul “societate” înseamnă orice persoană juridică sau orice altă entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

f) expresiile “întreprindere a unui Stat Contractant” și “întreprindere a celuilalt Stat Contractant” înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui Stat Contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt Stat Contractant;

g) expresia “transport internațional” înseamnă orice transport efectuat cu o navă, vapor, aeronavă, vehicul feroviar sau rutier, exploatate de o întreprindere rezidentă într-un Stat Contractant, cu excepția cazului când asemenea transport este efectuat numai între locuri situate în celălalt Stat Contractant;

h) expresia “autoritate competentă” înseamnă:

(I) în cazul Republicii Moldova, Ministrul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(II) în cazul României, Ministrul Finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ce privește aplicarea acestei Convenții de un Stat Contractant, orice termen care nu este altfel definit în Convenție va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației acestui stat cu privire la impozitele la care prezenta Convenție se aplică.

Articolul 4 REZIDENT

1. În sensul prezentei Convenții, expresia “rezident al unui Stat Contractant” înseamnă orice persoană care, potrivit legislației aceluși Stat, este supusă impunerii conform domiciliului său, rezidenței sale, locului conducerii efective sau oricărui alt criteriu de natură similară. Dar această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse aflate în acel stat ori are capital situat acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor State Contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă a Statului Contractant în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele State Contractante, va fi considerată rezidentă a Statului Contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă Statul Contractant, în care această persoană are centrul intereselor sale vitale, nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul din Statele Contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă a Statului Contractant în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele State Contractante sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a Statului Contractant, a cărui cetățenie o are;

d) dacă această persoană nu are cetățenia a nici unuia dintre Statele Contractante, autoritățile competente ale Statelor Contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor State Contractante, autoritățile competente vor rezolva problema de comun acord.

Articolul 5 SEDIU PERMANENT

1. În sensul prezentei Convenții, expresia “Sediu Permanent” înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia “Sediu Permanent” include îndeosebi:

- a) un loc de conducere;
- b) o sucursală;
- c) un birou;
- d) o uzină;
- e) un atelier;
- f) o fermă, o plantație, o livadă sau o vie; și
- g) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia “Sediu Permanent” cuprinde, de asemenea:

a) un șantier de construcții, un proiect de montaj sau instalație sau activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, dar numai când asemenea șantier, proiect sau activități continuă pentru o perioadă mai mare de 12 luni;

b) furnizarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță, de o întreprindere a unui Stat Contractant prin angajații săi sau alt personal angajat de întreprindere în acest scop în celălalt Stat Contractant, cu condiția ca această activitate să continue pentru același proiect sau un proiect conex, pentru o perioadă sau perioade care însumează mai mult de 6 luni în orice perioadă de 12 luni.

4. Indiferent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia “Sediu Permanent” va fi considerată că nu include:

a) folosirea de instalații exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) vânzarea de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau expoziții temporare ocazionale internaționale, într-o perioadă de maximum 30 de zile după închiderea târgului sau expoziției menționate;

e) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul cumpărării de produse sau mărfuri sau colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul desfășurării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități cu caracter pregătitor sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a) la f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, o persoană care desfășoară activitatea într-un Stat Contractant în numele unei întreprinderi a celui alt Stat Contractant – alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică prevederile paragrafului 6, va fi considerată a avea un sediu permanent în primul stat menționat dacă:

a) are în primul stat menționat împuternicirea de a negocia și încheia contracte pentru sau în numele unei asemenea întreprinderi, sau

b) menține în primul stat menționat un stoc de produse și mărfuri, din care efectuează în mod regulat vânzări de produse sau mărfuri pentru sau în numele unei asemenea întreprinderi, sau

c) primește dispoziții în primul stat menționat în exclusivitate sau aproape în exclusivitate pentru întreprinderea însăși sau pentru o asemenea întreprindere și alte întreprinderi care sunt controlate de aceasta sau are interese în a o controla.

6. O întreprindere nu va fi considerată că are un sediu permanent într-un Stat Contractant, numai prin faptul că aceasta exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția că aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui Stat Contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt Stat Contractant, sau care exercită activitate de afaceri în acel celălalt Stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod), nu este suficient pentru a face una din aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

Articolul 6

VENITUL DIN PROPRIETĂȚI IMOBILIARE

1. Veniturile realizate de un rezident al unui Stat Contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt Stat Contractant pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Expresia “Proprietăți imobiliare” are înțelesul care este atribuit de legislația Statului Contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia va include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și altor resurse naturale; navele, vapoarele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere nu vor fi considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică, de asemenea, veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

Articolul 7

PROFITURILE ÎNTREPRINDERII

1. Profiturile unei întreprinderi a unui Stat Contractant vor fi impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluși sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui Stat Contractant exercită activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare Stat Contractant, aceluși sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea a cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent vor fi admise la scădere cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte. Aceste prevederi vor fi aplicabile sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă.

4. În măsura în care într-un Stat Contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu va împiedica acel Stat Contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartiția uzuală; metoda de repartizare adoptată va fi, totuși, aceea prin care rezultatul va fi în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se va atribui unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent va fi determinat în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Cînd profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei Convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

Articolul 8

TRANSPORTURI INTERNAȚIONALE

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere de un rezident al unui Stat Contractant vor fi impozabile numai în acest Stat Contractant.

2. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi, precum și asupra dobînzilor aferente fondurilor legate numai de exploatarea navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere.

Articolul 9

ÎNȚREPRINDERI ASOCIATE

1. Cînd:

a) o întreprindere a unui Stat Contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuiilalt Stat Contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui Stat Contractant și a unei întreprinderi a celuiilalt Stat Contractant și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care fără aceste condiții ar fi fost obținute de una din întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impozitate în consecință.

2. Cînd un Stat Contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținînd acelu stat și impune, în consecință, profiturile asupra cărora o întreprindere a celuiilalt Stat Contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt Stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului Stat menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci celălalt stat va proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea unor astfel de modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții în care sens autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor consulta reciproc.

Articolul 10 DIVIDENDE

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui Stat Contractant unei persoane rezidentă a celuilalt Stat Contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși, aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acelu stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la sută din suma brută a dividendelor. Prezentul paragraf nu va afecta impunerea societății în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul “dividende” folosit în acest Articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni, din acțiuni și din drepturile de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni, de către legislația fiscală a statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui Stat Contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, în care societate plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în acel celălalt stat profesii în mod independent printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile articolelor 7 sau 14 după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui Stat Contractant realizează profituri sau venituri din celălalt Stat Contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor, plătite de acea societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al acelu celălalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un sediu permanent sau o bază fixă situate în acel celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat.

Articolul 11 DOBÎNZI

1. Dobânzile provenind dintr-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celuilalt Stat Contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși, aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin potrivit legislației acelu stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10 la sută din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2 ale acestui articol, dobânzile provenind dintr-un Stat Contractant vor fi scutite de impozit în acel stat dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celui alt Stat Contractant, de o autoritate locală sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia sau orice agenție sau unitate bancară sau instituție a acelu guvern, a autorității locale sau unității administrativ-teritoriale sau dacă creanțele unui rezident al celui alt Stat Contractant sunt garantate sau finanțate direct ori indirect de o instituție financiară aparținând în întregime Guvernului celui alt Stat Contractant, cu condiția ca împrumutul sau creanța care dă naștere la asemenea dobânzi să nu fie pe bază comercială.

4. Termenul “Dobânzi” astfel cum este folosit în prezentul articol înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului, și în special veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere, nu sunt considerate ca dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant, din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau o bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile articolelor 7 sau 14 după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un Stat Contractant când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială, sau un rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui Stat Contractant are într-un Stat Contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acel sediu permanent sau baza fixă, atunci aceste dobânzi vor fi considerate că provin din Statul Contractant în care este situat sediu permanent sau baza fixă.

7. Când datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și creditor în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului Articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților va fi impozabilă potrivit

legislației fiecărui Stat Contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 12 **REDEVENȚE**

1. Redevențele provenind dintr-un Stat Contractant și plătite unui rezident al celui alt Stat Contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși, aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în Statul Contractant din care provin, potrivit legislației acelu stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 10 la sută din suma brută a redevențelor pentru folosirea sau concesiunea oricărui patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație sau pentru informații referitoare la experiență în domeniul industrial, comercial sau științific;

b) 15 la sută din suma brută a redevențelor în toate celelalte cazuri.

3. Termenul “Redevențe” folosit în prezentul articol înseamnă plăți, de orice natură primite pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau televiziune, transmisiilor prin satelit ori cablu sau prin oricare mijloace electronice folosite pentru emisiunile destinate publicului, orice patent, sau marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație, sau pentru folosirea sau concesiunea oricărui echipament industrial, comercial sau științific, pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial (“know-how”), comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui Stat Contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile articolelor 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele vor fi considerate că provin dintr-un Stat Contractant când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială, sau un rezident al acelu stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui Stat Contractant, are într-un Stat Contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele, și aceste redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe sunt

considerate ca provenind din Statul Contractant în care este situat sediu permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, avînd în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului Articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va fi impozabilă potrivit legislației fiecărui Stat Contractant, ținînd seama de celelalte prevederi ale prezentei Convenții.

Articolul 13 **CÂȘTIGURI DE CAPITAL**

1. Câștigurile obținute de un rezident al unui Stat Contractant din înstrăinarea proprietății imobiliare, astfel cum este definită la Articolul 6, situată în celălalt Stat Contractant pot fi impuse în Statul Contractant în care este situată această proprietate.

2. Câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare făcînd parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui Stat Contractant îl are în celălalt Stat Contractant sau a proprietății mobiliare ținînd de o bază fixă de care dispune un rezident al unui Stat Contractant în celălalt Stat Contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt stat.

3. Câștigurile provenite din înstrăinarea navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere exploatate în trafic internațional sau a proprietății mobiliare necesare exploatării acestor mijloace de transport vor fi impozabile numai în Statul Contractant în care este rezident beneficiarul acestor câștiguri.

4. Câștigurile provenite din înstrăinarea oricărei proprietăți, alta decît cea la care se face referire în paragrafele 1, 2 și 3, vor fi impozabile numai în Statul Contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

Articolul 14 **PROFESII EXERCITATE INDEPENDENT**

1. Veniturile realizate de un rezident al unui Stat Contractant din exercitarea unei profesii în mod independent sau altor activități cu caracter independent vor fi impozabile numai în acel stat, dacă nu dispune în mod obișnuit, în celălalt Stat Contractant de o bază fixă pentru exercitarea activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, veniturile pot fi impuse în celălalt Stat Contractant, dar numai partea care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia “profesii exercitate independent” cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

Articolul 15 PROFESII DEPENDENTE

1. Sub rezerva prevederilor articolelor 16, 18, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui Stat Contractant pentru o activitate salariată vor fi impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt Stat Contractant. Dacă activitatea salariată este exercitată în celălalt Stat Contractant, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui Stat Contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt Stat Contractant vor fi impozabile numai în primul Stat menționat, dacă:

- a) beneficiarul este prezent în celălalt Stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 zile în orice perioadă de 12 luni; și
- b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celuilalt Stat; și
- c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează le are în celălalt Stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui Stat Contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, vapor, aeronave, vehicul feroviar și rutier exploatate în trafic internațional vor fi impozabile numai în Statul Contractant în care este rezidentă întreprinderea.

Articolul 16 REMUNERAȚIILE MEMBRILOR CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE

1. Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui Stat Contractant în calitate sa de membru al Consiliului de Administrație al unei societăți care este rezidentă a celuilalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

Articolul 17 ARTIȘTI ȘI SPORTIVI

1. Independent de prevederile articolelor 14 și 15 veniturile obținute de un rezident al unui Stat Contractant în calitate de artist de spectacol cum sunt artiștii de

teatru, de film, de radio sau televiziune ori ca interpreți muzicali, sau ca sportivi, din activitatea lor personală desfășurată în celălalt Stat Contractant, pot fi impuse în acel celălalt Stat.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau un sportiv nu revin artistului de spectacol sau sportivului ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile articolelor 7, 14 și 15 pot fi impuse în Statul Contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activități desfășurate în cadrul schimburilor culturale, stabilite prin acorduri culturale încheiate între cele două State Contractante, vor fi scutite reciproc de impozit, doar dacă aceste activități sunt finanțate de Guvernul unui Stat Contractant iar activitățile nu sunt exercitate în scopul de a obține profituri.

Articolul 18

PENSII

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al Articolului 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui Stat Contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut vor fi impozitate numai în acel stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1 al acestui articol pensiile și alte plăți similare făcute în cadrul legislației referitoare la asigurările sociale a unui Stat Contractant pot fi impozitate numai în acel stat.

Articolul 19

FUNȚII GUVERNAMENTALE

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un Stat Contractant, o autoritate locală, sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelu Stat, autorităților locale sau unității administrativ-teritoriale vor fi impozabile numai în acel stat.

b) Totuși, aceste remunerații vor fi impozabile numai în celălalt Stat Contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelu stat, și

(I) are cetățenia acelu Stat, sau

(II) nu a devenit rezidentă a acelu Stat, numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensii plătite de, sau din fonduri create de un Stat Contractant, de o autoritate locală a acestuia sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei

persoane fizice pentru serviciile prestate acelu Stat, autorității sau unității sunt impozabile numai în acel Stat.

b) Totuși, aceste pensii pot fi impozitate numai în celălalt Stat Contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și are cetățenia acelu Stat.

3. Prevederile Articolelor 15, 16 și 18, se vor aplica remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un Stat Contractant, de o autoritate locală sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

Articolul 20

STUDENȚI ȘI PRACTICANȚI

1. Un student sau un practicant care este sau a fost imediat înainte de sosirea sa într-un Stat Contractant rezident al celuilalt Stat Contractant și care este prezent în primul Stat Contractant menționat în scopul educării sau pregătirii sale, va fi scutit de impozit în primul Stat Contractant pentru o perioadă de 7 ani de studii sau pregătire pentru următoarele plăți primite în scopul întreținerii, educării sau pregătirii:

a) plăți primite din surse aflate în afara acestui Stat Contractant, în scopul întreținerii, educării, cercetării sau pregătirii;

b) donații, burse sau alte plăți făcute de Guvern sau de organizații științifice, educaționale, culturale sau de alte organizații non-profit.

Articolul 21

PROFESORI

1. O persoană fizică care este sau a fost rezidentă a unui Stat Contractant, imediat înainte de sosirea sa în celălalt Stat Contractant și care, la invitația unei universități, colegiu, școală sau altă instituție educațională similară, non-profit care sunt recunoscute de Guvernul acelu celălalt Stat Contractant este prezentă pentru o perioadă care nu depășește 2 ani de la data primei sale sosiri în acel celălalt Stat Contractant, numai în scopul de a preda la astfel de instituții educaționale, va fi scutită de impozit în acel celălalt Stat Contractant pentru remunerația primită pentru predare.

Articolul 22

ALTE VENITURI

1. Elementele de venit realizate de un rezident al unui Stat Contractant, care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei Convenții pot fi impuse în Statul Contractant din care provin.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare așa cum sunt definite în paragraful 2 al articolului 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind un rezident al unui Stat Contractant desfășoară activitate de afaceri în celălalt Stat Contractant printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercită în acel celălalt Stat profesii în mod independent printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile articolului 7 sau 14 după caz.

Articolul 23 **IMPUNEREA CAPITALULUI**

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare, astfel cum sunt definite în paragraful 2 al articolului 6, poate fi impus în Statul Contractant în care sunt situate aceste proprietăți.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare, făcând parte din activul unui sediu permanent al unei întreprinderi sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe utilizate pentru exercitarea unei profesii în mod independent, poate fi impus în Statul Contractant în care este situat sediu permanent sau baza fixă.

3. Navele, vapoarele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere exploatate în trafic internațional și proprietățile mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea mijloace de transport vor fi impozabile numai în Statul Contractant în care este rezidentă întreprinderea.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui Stat Contractant vor fi impozabile numai în acest Stat.

Articolul 24 **ELIMINAREA DUBLEI IMPUNERI**

1. În cazul unui rezident al României, dubla impunere va fi eliminată după cum urmează:

a) când un rezident al României realizează venit sau deține capital, care conform prevederilor acestei Convenții sunt impozabile în Republica Moldova atunci România va scuti de impozit acest venit sau capital, exceptând veniturile menționate la subparagraful b), și ia în considerare pentru determinarea cotei de impozit venitul total obținut, cota de impozit rezultată aplicându-se numai asupra venitului rămas;

b) când un rezident al României realizează elemente de venit care potrivit prevederilor Articolelor 10, 11 și 12 pot fi impuse în Republica Moldova, atunci România va acorda ca deducere din impozitul pe venit al aceluși rezident, o sumă egală cu impozitul plătit în Republica Moldova. Totuși, această deducere nu va putea

depăși acea parte a impozitului, calculată înainte de deducere, care este atribuibilă unor asemenea elemente de venit impuse în Republica Moldova.

2. În cazul unui rezident al Republicii Moldova dubla impunere va fi eliminată prin scăderea din impozitul pe profitul (venitul) total al acestui rezident a unei sume egale cu impozitul pe profit (venit), plătită în România.

Totuși, această scădere nu poate depăși suma impozitului pe profit (venit), calculată conform legislației Republicii Moldova atribuibilă sumei de profit (venit) obținută în România.

Articolul 25

NEDISCRIMINAREA

1. Rezidenții unui Stat Contractant nu vor fi supuși în celălalt Stat Contractant la nici o impozitare sau obligație legate de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea sau obligația la care sunt sau pot fi supuși rezidenții celuilalt stat aflați în aceeași situație.

Independent de prevederile articolului 1, prevederile acestui paragraf se vor aplica de asemenea și persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor State Contractante.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui Stat Contractant îl are în celălalt Stat Contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile, în celălalt Stat Contractant, decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluși celălalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligînd un Stat Contractant să acorde rezidenților celuilalt Stat Contractant nici o deducere, înlesnire sau reducere cu titlu personal în ce privește impunerea, ce se pot acorda rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului cînd se aplică prevederile articolului 9, paragrafului 7 al articolului 11 sau paragraful 6 al articolului 12, dobînzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui Stat Contractant unui rezident al celuilalt Stat Contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui Stat Contractant față de un rezident al celuilalt Stat Contractant, vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, ca și cînd ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat menționat.

4. Întreprinderile unui Stat Contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat în mod direct sau indirect, de unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt Stat Contractant, nu vor fi supuse în primul Stat Contractant menționat, nici unei impunerii sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai

împovărătoare decât impunerea și obligația legată de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale aceluși prim stat menționat.

Articolul 26

PROCEDURA AMIABILĂ

1. Când un rezident al unui Stat Contractant consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele State Contractante rezultă sau va rezulta pentru el o impunere care nu este conformă cu prevederile prezentei Convenții, el poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor State, să supună cazul său autorității competente a Statului Contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al articolului 25, aceluși Stat Contractant al cărui rezident este.

Cazul trebuie prezentat în 2 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă că impunerea este contrară prevederilor Convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt Stat Contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu Convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută de legislația internă a Statelor Contractante.

3. Autoritățile competente ale Statelor Contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei Convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru evitarea dublei impunerii în cazurile neprevăzute de Convenție.

4. Autoritățile competente ale Statelor Contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere apare necesar un schimb oral de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formată din reprezentanți ai autorităților competente ale Statelor Contractante.

Articolul 27

SCHIMB DE INFORMAȚII

1. Autoritățile competente ale Statelor Contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei Convenției sau ale legislației interne ale Statelor Contractante privitoare la impozitele vizate de Convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor Convenției. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile articolului 1. Orice informație obținută de un Stat Contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a aceluși stat, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe

administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea sau urmărirea, sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul Convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor impune în nici un caz unui Stat Contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a aceluia sau a celuilalt Stat Contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a aceluia sau a celuilalt Stat Contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret de afaceri, industrial, comercial sau profesional, sau un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară legislației interne.

Articolul 28

AGENȚI DIPLOMATICI ȘI FUNCȚIONARI CONSULARI

Prevederile prezentei Convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază agenți diplomatici sau funcționarii consulari în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor Acorduri speciale.

Articolul 29

INTRAREA ÎN VIGOARE

1. Prezenta Convenție va fi ratificată și instrumentele de ratificare vor fi schimbate cât mai curând posibil.

2. Convenția va intra în vigoare în a 30-a zi după data schimbului instrumentelor de ratificare la care se referă paragraful 1 al acestui articol și prevederile Convenției se vor aplica:

a) în ce privește impozitul reținut prin stopaj la sursă la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care Convenția a intrat în vigoare; și

b) în ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital realizate la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care Convenția a intrat în vigoare.

Articolul 30 **DENUNȚAREA**

1. Prezenta Convenție va rămâne în vigoare o perioadă nedeterminată.

2. Fiecare din Statele Contractante, poate să remită celui alt Stat Contractant, pe canale diplomatice, o notă de denunțare scrisă la sau înainte de a 30-a zi a lunii iunie a fiecărui an calendaristic, începând din al 5-lea an următor celui în care Convenția a intrat în vigoare.

În această situație, prezenta Convenție va înceta să aibă efect:

a) în ce privește impozitul reținut prin stopaj la sursă la venitul realizat la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și

b) în ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital realizare la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de către Guvernele lor, au semnat prezenta Convenție.

Întocmită în dublu exemplar la Chișinău la 21 februarie 1995, ambele texte sînt egal autentice.

**Pentru Guvernul
Republicii Moldova**

**Pentru Guvernul
României**